

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L.S. H.**, so sídlom S., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. D.S., Advokátska kancelária v B., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, Nám. L. Štúra č. 1, Banská Bystrica, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 11. februára 2008 č. 77/2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 70/2008-25 zo dňa 19. júna 2008 a o späťvzatí žaloby, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p r i p ú ť a** späťvzatie žaloby, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 70/2008-25 zo dňa 19. júna 2008 **z r u ť u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že Obvodný lesný úrad v Žarnovici rozhodnutím č. 2007/00459 zo dňa 24.10.2007 v zmysle § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) vyhovel protestu Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom č. Pd 55/07-8 zo dňa 19.9.2007 a zrušil svoje rozhodnutie zo dňa 6.7.2005 č. 2005/01031, ktorým podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva

v spoločnom poľovnom revíri J. medzi prenajímateľmi poľovných revírov - M., spol. s.r.o. J., A., spol. s.r.o. J., P., Slovenský pozemkový fond, Lesy Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica a nájomcom poľovných pozemkov – L.; na základe odvolania žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu (zo dňa 24.10.2007) žalovaný rozhodnutím č. 77/2008 zo dňa 11.2.2008 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ správne orgány na základe protestu prokurátora zrušili rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 6.7.2005 postupovali v súlade so zákonom. Poukázal na to, že správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 24.10.2007 iba zrušil svoje predchádzajúce rozhodnutie z roku 2005 o schválení nájomných zmlúv a toto rozhodnutie doposiaľ nebolo zatiaľ nahradené novým rozhodnutím, nové rozhodnutie bolo vydané až v ďalšom štádiu dňa 25.4.2008, ktorú skutočnosť sa krajský súd dozvedel od účastníkov na pojednávaní, pričom týmto rozhodnutím správny orgán prvého stupňa znovu schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva a dodatky k zmluvám v prospech žalobcu. Krajský súd dospel k záveru, že zrušenie rozhodnutia zo dňa 6.7.2005 rozhodnutím zo dňa 24.10.2007, ktoré napadol žalobca, bolo dôvodné, pretože pôvodné rozhodnutie o schválení zmlúv bolo nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, a to či už z dôvodov nesprávne označených účastníkov v zmysle obchodného a občianskeho zákonníka, ako to uvádzal okresný prokurátor, z dôvodov neuvedenia výšky nájomného jednotlivým prenajímateľom poľovných pozemkov, ale najmä z dôvodov schválenia nájomných zmlúv na časť pozemkov, ku ktorým neboli vôbec uzatvorené nájomné zmluvy - Slovenský pozemkový fond o výmere 197,9713 ha lesných pozemkov neznámych vlastníkov, ktorí si svoje práva neuplatnili, Lesy SR, š.p. Banská Bystrica vo vlastníctve SR o výmere 13,6487 ha lesných pozemkov. Konštatoval, že všetky tieto nedostatky boli vytýkané protestom prokurátora a žalovaný správne pôvodné rozhodnutie zrušil s tým, že v závere odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia uviedol, že po zrušení rozhodnutia odstráni procesné nedostatky ako aj obnoví porušené práva. Poukázal na to, že rozhodnutie z roku 2005 bolo nezrozumiteľné ako celok, s procesnými nedostatkami, ako aj nedostatkami vecnými a nedostatočným odôvodnením. Mal za to, že ponechanie takéto rozhodnutia by mohlo v budúcnosti spôsobovať vážne problémy pri vykonávaní užívacích práv. Súčasne konštatoval, že správny orgán pri posudzovaní otázky, či vyhovieť protestu prokurátora, sa musel zaoberať nielen nedostatkami vytýkanými v proteste, ale aj tými, ktoré neboli vytýkané a tak potom posudzovať aj celé konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, keďže v danom štádiu konania išlo iba o posúdenie, či v predchádzajúcom konaní a rozhodnutí zo dňa 6.7.2005 došlo k takým pochybeniam, pre ktoré je potrebné rozhodnutie zrušiť. Aj podľa názoru krajského súdu k takýmto

pochybeniam došlo v predchádzajúcom konaní ako celku, a preto pokiaľ správne orgány zrušili rozhodnutie č. 2005/01031 zo dňa 6.7.2005, nepostupovali v rozpore so zákonom, z ktorých dôvodov mal za to, že v danom prípade neboli dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nemal úspech.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa dostatočne nezaoberal námietkami uvedenými v žalobe, nakoľko v odôvodnení rozsudku iba výhradne konštatoval, že postup správnych orgánov pri rozhodovaní bol správny. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora a rozhodnutie žalovaného považoval za nesprávne, a teda nezákonné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Poukázal na skutočnosť, že na základe toho, že z jeho strany boli v pôvodnom konaní splnené všetky hmotnoprávne podmienky na vydanie rozhodnutia o schválení zmlúv o nájme výkonu poľovníctva, a to za účelom výkonu práva poľovníctva v dotknutom poľovníckom revíri, teda ide o jasne preukázateľnú stabilitu právneho vzťahu žalobcu v čase uzatvárania predmetných zmlúv, predložených spolu so žiadosťou, a preto pokiaľ správny orgán rozhodol o proteste prokurátora, avšak riadnym spôsobom sa v odôvodnení nevysporiadal s návrhmi prokurátora, neuviedol, akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní týchto návrhov a aký mali dopad na jeho rozhodnutie o proteste, takéto rozhodnutie správneho orgánu nemožno po obsahovej stránke vyhodnotiť ako rozhodnutie, ktorým správny orgán úplne vyhovel protestu prokurátora, napriek tomu, že to správny orgán uviedol vo výroku svojho rozhodnutia. Zdôraznil, že z jeho strany boli v pôvodnom konaní splnené všetky zákonom požadované podmienky pre výkon práva poľovníctva. Súčasne poukázal na to, že vydanie rozhodnutia o schválení zmlúv, o ktorých rozhodol správny orgán v pôvodnom konaní, podľa názoru prokurátora bolo založené výlučne na procesnoprávných vadách, avšak obvodný lesný úrad ani neuviedol akými úvahami sa spravoval pri posúdení návrhu prokurátora a dôvody ktoré, prokurátor v proteste uviedol, iba vymenoval. Namietal, že správny orgán prvého stupňa v konaní o proteste prokurátora postupoval v rozpore s § 47 Správneho poriadku. Nezákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu videl

aj v tom, že obvodný lesný úrad v rozhodnutí o vyhovení protestu prokurátora odôvodnil nesprávnosť rozhodnutia o schválení zmlúv z roku 2005 poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 6Sžo 20/2007 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 23S 170/2005 tak, že vzhľadom na tieto rozhodnutia správny orgán v pôvodnom konaní nesprávne aplikoval ust. § 139 ods. 2 OZ, čím v konaní o proteste prokurátora presiahol rámec zákona vzhľadom na to, že nemohol aplikovať na predmet konania neskôr vydaný právny názor súdu. Ďalej namietal, že žalovaný správny orgán nedostatočne preskúmal jeho odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu ako aj, že jeho rozhodnutie je nedostatočné, pretože neobsahuje všetky formálne a obsahové náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku. Zdôraznil, že pokiaľ krajský súd pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného a postupu mu predchádzajúceho sa priklonil na stranu žalovaného čo do dodržiavania ustanovení Správneho poriadku a rešpektovania všeobecne záväzných predpisov na úseku poľovníctva (zákon č. 23/1962 Zb.), podľa jeho názoru takýto postup bol nesprávny.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a odvolanie žalobcov zamietnuť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní.

Žalobca v priebehu odvolacieho konania v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. žalobu v plnom rozsahu vzal späť písomným podaním zo dňa 22.6.2009, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu v ten istý deň.

Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom v lehote určenej odvolacím súdom vyjadril tak, že so späťvzatím súhlasil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 212 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k názoru, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky pre pripustenie späťvzatia žaloby.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Odvolací súd zo spisového materiálu v danej veci zistil, že žalobca vzal žalobu späť písomným podaním zo dňa 22.6.2009, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nenadobudlo doposiaľ právoplatnosť a žalovaný so späťvzatím súhlasil, z ktorých dôvodov odvolací súd v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 208 pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 a s § 146 ods. 1 písm. c/. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z nich nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová